

**Mál nr. 263/2024**

**Nafn málskotsaðila (M)**

**Nafn varnaraðila (V)**

**Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega.**

**Vátryggingartaki (X)**

**Slysaflugtak vátryggingaréttar. Sönnun.**

**Gögn.**

1. Málskot móttakið 16. júlí 2024, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 26. júlí 2024.
3. Tölvupóstur lögmanns M dags. 29. júlí 2024.

**Málsatvik.**

Í málskoti er atvikum þannig lýst að M hafi slasast við vinnu sína hinn 4. maí 2023 með þeim hætti að M hafi runnið á gólfi og fallið með þeim afleiðingum að hlaut áverka á vinstra hné. Af málskoti má ráða að aðdragandi atviksins hafi verið sá að M hafi verið að ganga frá þremur plastskúffum úr uppvaski og þegar hann hafi lagt eina þeirra frá sér hafi hann snúið sér við og runnið með ofangreindum afleiðingum. Atvikið var tilkynnt til Sjúkrátrygginga Íslands með tilkynningu dags. 5. maí 2023 og M tilkynnt hinn 8. maí 2023 að lög um slysátryggingar almannatrygginga næðu til tjóns hans. Í þeirri tilkynningu er atvikum lýst þannig: „Það var verið að ganga frá eftir vaskinn og nokkrar skuffur dattu niður á hnjánum hjá starfsmannin.“ Í bráðamóttökuskrá Landspítala Háskólasjúkrahúss segir að M hafi „Twisted his knee at work while turning.“ Í göngudeildarnótu bæklunarlæknis segir síðan „...verkur í hné, eftir patella lux 9.5.23. 1. traumatic (rann á gólfi við vinnu KFC)...“ Í nóvember 2023 var gerð liðspegling á hné þar sem kom fram að brjóðskaði hafi orðið í „...apex patella eftir 1. lat luxation.“ M var óvinnufær frá 4. maí til 8. júní 2023.

M telur að tjónsatvik sé slys í skilningi vátryggingarskilmála slysátryggingar launþega hjá V og við mat á lýsingum atviksins verði að líta heildstætt á þær upplýsingar sem liggja fyrir í málinu. Einnig bendir M á að sökum tungumálaerfiðleika og vanþekkingu M á þýðingu nákvæmra upplýsinga um aðdraganda atviksins hafi því ekki verið lýst með nákvæmari hætti þegar hann leitaði fyrst til læknis. Einnig er bent á að í læknisfræðilegu gögnum frá bæklunarlækni hafi komið fram að M hafi runnið á gólfi. M bendir á að texti í tilkynningu til Sjúkrátrygginga Íslands hafi verið ritaður einhliða af starfsmanni vátryggingartaka hjá V sem hafi ekki sjálfur séð hvað gerðist og hafi byggt lýsingu á orðum annarra. Einnig er bent á að lýsing í þeirri tjonstilkynningu sé ekki í samræmi við þá áverka sem M hafi sannanlega hlotið við atvikið. M telur að meiðsli hans séu afleiðingar slyss í skilningi gr. 3.1 í vátryggingarskilmálum slysátryggingar launþega hjá V, það er að um hafi verið að ræða skyndilegan utanaðkomandi atburð sem olli meiðslunum. Máli sínu til stuðnings vísar M til dómaframkvæmdar sem og að fallist hafi verið á bótaskyldu hjá Sjúkrátryggingum Íslands vegna slysátrygginga almannatrygginga, en í frumvarpi til laga 74/2002 hafi verið vísað til slysaflugtaks vátryggingaréttarins vegna orðalags í frumvarpinu.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur að þrjár atvikalýsingar liggi fyrir af atvikum sem leiddu til meiðsla M og þær séu mismunandi. Ekki sé fyllilega sannað vegna þessa misræmis hver raunveruleg atvik voru og þannig ekki hægt að fallast á bótaskyldu úr slysátryggingu launþega.

Í tölvupósti lögmanns M segir síðan að ekki sé þörf á frekari athugasemdum við bréf V.

**Álit.**

Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að atvikum sem leiddu til líkamsmeiðsla M sé mismunandi lýst í gögnum málsins. Skilyrði þess að um slys sé að ræða í skilningi gr. 3.1 í vátryggingarskilmálum slysátryggingar launþega eru meðal annars að meiðsli megi rekja til utanaðkomandi atburðar en ekki sjúkdóma eða annars innra ástands í líkama M. Við mat á því hvort sannað sé að utanaðkomandi atburður hafi leitt til meiðsla verður að meta þær upplýsingar sem liggja fyrir um aðdraganda tjónsatviks. Þær upplýsingar fara ekki að öllu leyti saman en af þeim má þó álykta að M hafi fundið fyrir einkennum í vinnu hjá X og hafi hann þá verið að vinna í eldhúsi við uppvaski. Ágreiningur er um hvort nægilega sé sannað að M hafi runnið til á gólfi, en það væri sá utanaðkomandi atburður sem leitt hefði getað til meiðsla hans, eða hvort meiðslin sé hægt að rekja til

innra ástands í líkama M. Þegar litið er til heildarmats á gögnum málsins verður séð að bæði M sjálfur heldur því fram að hann hafi runnið á gólfi og haft er eftir honum hjá einum lækni að þannig hafi tjónið orðið. Önnur gögn benda ekki til þess að M hafi runnið heldur frekar snúið sig. M ber sönnunarbyrði um að atvik hafi verið með þeim hætti að utanaðkomandi atburður hafi átt sér stað. Hallann af sönnunarskorti um það ber M. Í læknisfræðilegum gögnum kemur heldur ekki með skýrum hætti fram að þau meiðsli sem M fékk meðferð við séu þess eðlis að þau gætu ekki komið til nema vegna utanaðkomandi atburðar. Verður einnig að meta hallann af sönnunarskorti um það M í óhag.

Þess verður einnig að geta að í lögum um slysátryggingar almannatrygginga nr. 45/2015 er í gildandi 1. mgr. 5. gr. laganna annað slyshugtak en slyshugtak vátryggingaréttar. Í fyrirnefndri lagagrein teljast meiðsli sem rekja má til skyndilegra, óvæntra atburða vera slys, en ekki lengur gerð krafa þar um utanaðkomandi atburð. Tilvísun til þeirra laga og að Sjúkratryggingar Íslands hafi viðurkennt bótarétt M skv. þeim lögum hefur því takmarkaða þýðingu við mat á því hvort meiðsli M falli undir atvik sem samið var um að vátryggingarsamningur X hjá V næði yfir, enda er skilgreining í þeim samningi ekki sú sama.

Af framangreindu verður því ekki talið nægilega sannað að þau meiðsli sem M hlaut við vinnu sína hjá X hafi verið slys í skilningi gr. 3.1 í vátryggingarskilmálum slysátryggingar launþega og á M því ekki rétt til bóta á grundvelli þeirra gagna sem fyrir nefndinni liggja.

#### **Niðurstaða.**

M á ekki rétt til bóta úr slysátryggingu launþega hjá V.

Reykjavík, 27. ágúst 2024.  
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir